

מסורת הש"ס

(א) לקמן קנב: (ב) [מספ] ממוט [מ"ס]: (ג) [נפית: ו]: (ד) גיטין פ: קדושין נט: ס. [מספ] דגיטין פ"ה: (ה) גיטין פב: (ו) [מספ] דמוטות פ"ח גיטין פב: ופ"ח: (ז) [מספ] דגיטין פ"ח: (ח) ד"ק פח: יבמות ו: (ט) ס"ה כחא,

גילוי הש"ס

נבמא נופא קיי מהיום. ע"י רש"י גיטין פב ע"ב ד"ה גבתי בירושלמי:

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה אקנייה ורי וקשה ורי משטיה אחרונה והא על ברחק למדין דמש"ה:

רבינו גרשום

דאמר רב חסדא. דברקין דקרינן היינו רפי' רב דכתב וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא כלומר לבר מן המתנה שאני נותן מקנה אני בקנין כדי ליפות כחו: וכי נמי להכי כותבין דאמר אף כתובו כלומר ליפות כחו בעלמא כתבו לו שטר: הלכה כותבין ונותנין. גבי שביב מרע אפי' לאחר שאלו לא לאחר מיתה צריך להכותב: בריא כל נכסיו לבנו בין הבנים או לבניו וריבה לאחר ומיעט לאחר: דבלשון מתנה רשאי ואינו רוצה ביה שילו לא לאחר מיתה צריך להכותב מהיום ולאחר מיתה דאם לא כתב מהיום היו שטר לאחר מיתה כ"י יוסי אומר: אינו צריך. כדמפרש בגמ': והוא תנא אומר לאשה ורי זה גט מהיום ולאחר מיתה אינו גט. דאין גט לאחר מיתה: ואם מת חולעת. דאינו גט: ולא מתייבמת. דאיכא למימר נפל עליה רוח גט. אלמא דכי הא' גונא לא היו גט מתנה גמי הוראי דאמר ליה מהיום ולאחר מיתה אפי' קונה את משכתי דההוא שטר מתנה אינה נגמרת אלא לאחר מיתה ואין שטר לאחר מיתה: אמר אביי דלעילא הוי מתנה היכא דאמר מהיום כ"י והתם גבי גט משום הכי אינו גט לאחר מיתה משום דמספקא לן דהויא גובה דקאמר (מכתיב) מהיום אי תנאה גמור הוי כלומר מדקאמר מהיום את מתרת לכל אדם והוי גט. או חזרה הוי דאיכא למימר הוראי שומר לאחר מיתה כלומר מהיום אין נותן ק"י גיטך כדי שתחת מתנתך לאחר מיתה. ואיכא למימר קודם מיתה חזר בו מאותו גט ואין גט לאחר מיתה ומשום דמספקא לן הכי גבי אין ליתן לחומרנא ואינו גט אבל הכא גבי מתנה אינו של קרקע ושל נכסים קיי ליה מהיום ונראה לאחר מיתה והשתא גובה מיתה מהיום הוי וחשיבא מתנה: שומנו שטר שטר מוכיח עליו. שכתב בו כך וכך לביראת עולם בכך בחודש נתן פלוני לפלוני מתנה וכו' הוראי שומר מהיום הוא כתוב מוכיח על השטר וכמאן דיהיב מהיום דמי ולי אלא למכתב מהיום ולאחר מיתה: בעא מיניה רבא מרב נחמן אליבא דרי' יהודה דאמר צריך למכתב מהיום ולאחר מיתה אקנינא שנתנה לו ושוב וקנינא מיניה משמע שוללה המתנה בקנין. כלומר כי היכי דקנינן מהיום מתנה גמי מהיום אי כתב הוי לא צריך למכתב מהיום אבל אי כתב הוי וקנינא מיניה ואקנינא שוללה הקנין במתנה ומשמע דאחר הקנין היתה המתנה אי לא כתב ליה מהיום הוי משטר ידיו. והא שום ספרא לא בקיאי בהני מילי: לא צריך. למכתב מהיום ולאחר מיתה הוראי דכתב ביה קנין כל קנין מהיום הוא לרביי הכל. אלא אי לא כתב ביה קנין וכתב ביה דוכין פתגמא דהוה באנפנא בכך וכך פליגי ר' יהודה ור' יוסי

יש נוחלין

פרק שמיני בבא בתרא

קלו.

דלאמר רב חסדא כו'. לקמן בפרק מי שמת דלמר רב יהודה אמר שמואל שכ"מ שכתב כל נכסיו אע"פ שקנו מידו אם עמד חוזר [לקמן קנב]. ומשמע הא אם מת מקבל מתנה קנה ואע"פ שכתוב קנין בהך מתנת שביב מרע לא אמרי' שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר ואין שטר לאחר מיתה ומקשינן מינה התם לשמואל דלמר מתנת שביב מרע שכתוב בה קנין לא ידענא מאי אידון זה דשמא לא גמר להקנותו אלא בשטר ושטר של שביב מרע אינו קונה עד לאחר מיתה ואין שטר לאחר מיתה ומשני התם במיפה את כמו ההוא דרב יהודה אמר שמואל ואין הקנין מוגרע כח השטר של שביב מרע שלא הקנה לו אלא ליפות את כחו ואמרין היכי דמי מיפה את כחו אמר רב חסדא וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא כלומר אינו אלא מוספת בעלמא ליפות את כחו: הלכה **כוסבין ונותנין**. לאחר מיתה במיפה את כחו כרבי יוחנן דלמר תדבק והכי מוקמינן ליה בהדיא להא דשמואל במיפה את כחו לקמן במי שמת [קנב]: **בתנ"י** **הכונס נכסיו לבנו**. בריא שרולה ישא אשה ואינו רוצה לשעבד נכסיו לאשתו פן יפסידו בנים שיש לו מאשתו ראשונה ורוצה לכתוב להם נכסיו לאחר מותו אלא שיהא פירות בחייו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה דמשמע מהיום יהא קניו לך הגוף לצדו ולאחר מיתה יהא נגמרת מתנה שתכלה גם הפירות לאחר מיתתי אבל בלא מהיום לא נתן להם כלום דאין מתנה לאחר מיתה דבהיא שעתא אין לו חלק בהן שיוכל להקנות: **ר' יוסי אומר אינו צריך**. לכתוב מהיום וטעמא מפרש בגמרא: **גמ'** **גט ואינו גט**. דשמא ק"ל אמר נכסיו ואינו גט אם לא דמות לו ולמאן מהדר קא הדר ביה ואין גט לאחר מיתה הלכך הויא ספק מגורשת ואם פשטה ידה וקבלה קדושין מאחר לרייה גט משניהם: **חולל**. דלמא לא הוי גט: **ואינו מתיבצת**. דלמא הוי גט ונמלא לוקח גרושת אחיו ותייב כרת. והכה נמי הוה לן למימר דמתנת ספק היא ולא קנו. ומשני התם גבי גט לא שייכי בה שמי מתנות כי הכא דנימא מקלט הגט מהיום ומקלטו לאחר מיתה כדלמר גבי מתנת קרקע הלכך מספקא לן אי תנאה הוי כו' כדפרשינא דכל הכא איכא לאוקמי תריהו כפייר

דכי קאמר ליה גופא מיהו ופייר ופירי לאחר מיתה וכיון דליכא למימר הכי לא נתכוין לא לתנאי ולא לחזרה דהכי משמע טפי: **וזנו של שטר**. שכתב בתחלתו בכך וכך בשבט אמר לנו פלוני הוו עלי עדים וקנו ממני לפלוני בני לאחר מיתתי: **מוזיח עליו**. שמאזנו זמן התחילה המתנה דאי לא תימא הכי זמן שנכתב בשטר בחנם נכתב אלא ודאי להקנות מאותו היום נכתב. והכי הלכתא כרבי יוסי דאם כתב לאחר מיתה קנה אע"ג דלא כתב מהיום דהא אמר רב הלכה כר' יוסי ואע"ג דלמר בפרק המגרש (גיטין דף פה:) אמתין רב בגיטין מן יומא דנן לאפוקי **מדר'** יוסי דלמר זמנו של שטר מוכיח עליו הואיל ולא איתמר בהדיא התם בגיטין הדר ביה רב מהא דלמר הלכה כרבי יוסי אלא אמתין אית לן למימר לגבי גט אשה הואיל ואין זו דבר קנין משום הכי הוה דלמקין לריוחא דמיתלתא משום חומרא דערייות אבל גבי ממונא הלכה כר' יוסי כי י"ל כי לא אמר רב הלכה כר' יוסי אלא בשטר שיש בו קנין. ורשינו דבדרי הגאונים ז"ל שאמרו הכי נהגי **במיתבא כר'** יהודה אפילו בממונ בתקנת רב בגיטין ואילו היתה קבלה בידם כי הלכה כר' יהודה לא היו מניחין הלכה וּמפרשין מנהגי (ועוד) שלא אמרו כי הלכה אפילו בממונ בתקנת רב בגיטין אלא נהוו י"ל דכיון דחזו דקדויל דשמעתא לקמן כר' יהודה נהגו כוותיה כ"י פ' רבינו חננאל גאון ותפוס דברי רבי יוסי גבי ממונ דהא ר"ג דהלכתא כותיה דדניי (במכות יג.) הוה דבעא מרבה דר אבזה אלמא סבירא ליה לר"ג הכי: **בהקנאה מהו**. בשטר שכתוב בו קנין מי פליג ר' יהודה ומצריך למכתב מהיום. ומשום הכי קמבעיא ליה דליכא למימר דבשטר מתנה בלא קנין פליגי בגון שכתב שדי נתונה לך לאחר מיתה ומסר לו את השטר וכדקיימא לן [קידושין כו.] דקרקע נקנה בכסף או בשטר או בחזקה: **אקנייה וקנינא מיניה לא צריך**. זהו שכותבין בכל שטר שכתוב בו קנין שני קנינין אחד בתחלת השטר וכך אמר לנו הוו עלי עדים וקנו ממני וכתבו וחתמו והיינו אקנייה שהקנה לעדים בקנין סודר לזכות לו למקבל מתנה ואחד בסוף השטר וקנינא אן פלוני לפלוני ככל מה דכתוב ומפורש לעיל כו' כדלמר לקמן בגט פשוט (דף קסא:) צריך שיחזור מענינו של שטר בשטרה אחרונה והלכך אם כתוב בראש השטר אקנינא וכסיתא כחצו וקנינא היינו ייפוי כח דמשמע שני קנינין הוא הקנה וגם אלו קנינו ממנו וקנין יתירה הוא ייפוי כח לקנות מהיום אבל אם כתב בראש וקנינא ובסופו משמע עתה אחד דפרושי קא מפרש וקנינא מיניה והיאך שהרי הקנה לו ואמר כך וכך אני נותן לפלוני כן נראה שיעה זו בעיני ועיקר. ואין לפרש שכתב בשטר שני דברים הללו צידד דאקנינא וקנינא מיניה דא"כ אמאי משום חילוק בין אקנייה וקנינא מיניה לקנינא מיניה ואקנייה לישוי חילוק בין היכא דכתב שני לשונות קנין להיכא דלא כתב אלא אחד: **דלמן לא ידעינן**. אין רוב חכמים בקיאין בחילוק לשון זה: **וספרי ידעין**. בתמיי' דלמרי' לכך נתכוונו ולא צריך למכתב מהיום: **ובדוכין פתגמי**. היינו שטר עדות בלא קנין זכרון דברים ולא זכרון קנין והיינו כר"ג דלמר הקנאה אינו צריך: **אסון הכי מפנינו לה**. בלשון בעיא דלמרחן לעיל בעי רבא מר"ג כו'. והכי קיימא לן דלפילי לרבי יהודה לא צריך לכתוב מהיום בשטר שיש בו קנין: **בתנ"י** **הכונס נכסיו לבנו**. הוא העדין לאחר: **לאחר מומו**. היינו מהיום ולאחר מיתה: **האז אינו יכול למכור**. לאחר הגוף והפירות לגמרי מפני שכתובין לנן הגוף שכתובין ופירות לאחר מיתה: **הסן אינו יכול למכור**. לגמרי בחי האז: **מפני שכן נכסיה האז לאכול פירות**. אלא בין שניהן יכולין למכרן לגמרי מעכשיו שהאז ימכור פירות והסן ימכור הגוף: **מכר האז**. סתמא מוכרין לפירותיהן ללוקח עד שימות האז אבל לכשימות האז יעול הסן גם גוף גם פירות או הוא או הסא מכחו ל"ש מת האז בחיי הסן ול"ש מת הסן בחיי האז שהפירות מכר האז אבל הגוף קנוי לגמרי לנן משעה שכתב לו האז ושמת הסן והא"כ האז ויש לו בנים לאותו הסן הן יורשין את כחו: **מכר הסן**. בחיי האז אין ללוקח פירות עד שימות האז שהרי הוא כגן אבל כשימות האז יש לו מיתה ללוקח גוף ופירות וכגון שהסן קיים אבל מת הסן ואח"כ מת האז פלוגמא היא בגמרא אם קנה לוקח את האז ולא

(ב) כדאמר רב חסדא וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא ה"נ אדאמר אף כתובו וחתומו והבו ליה איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כותבין ונותנין וכן אמר רבא אמר רב נחמן הלכה כותבין ונותנין: **בתנ"י** **הכותב נכסיו לבניו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אינו צריך** **הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו האב אינו יכול למכור מפני שהן כתובין לבן והבן אינו יכול למכור מפני שהן ברשות האב ימכר האב מכורים עד שימות ימכר הבן אין ללוקח בהן כלום עד שימות האב: **גמ'** וכי כתב מהיום ולאחר מיתה מאי הוי הא תנן **מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט** ואם מת חולצת ולא מתיבצת התם ימספקא לן אי תנאה הוי אי חזרה הוי אבל הכא הכי קאמר ליה **גופא קני מהיום פירא לאחר מיתה: רבי יוסי אומר אינו צריך: רבה בר אבוב** חלש על לגביה רב הונא ורב נחמן אמר ליה רב הונא לרב נחמן בעי מיניה הלכה כרבי יוסי או אין הלכה כר' יוסי אמר ליה טעמיה דרבי יוסי לא ידענא הלכה איבעי מיניה אמר ליה את בעי מיניה אי הלכה אי לא וטעמיה אנה אמינא לך בעא מיניה אמר ליה הכי אמר רב הלכה כרבי יוסי בחר דנפקו אמר ליה היינו טעמיה דרבי יוסי דאמר **היזמנו של שטר מוכיח עליו תניא נמי הכי רבי יוסי אומר אינו צריך מפני שזמנו של שטר מוכיח עליו בעא מיניה רבא מרב נחמן בהקנאה מהו אמר ליה בהקנאה אינו צריך רב פפי אמר איכא אקנינא דצריך ואיכא אקנינא דלא צריך אקנינא וקנינא מיניה לא צריך קנינא מיניה ואקנייה צריך מתקף לה רב חנינא מסורא **מי איכא מירי דאנן לא ידעינן** וספרי ידעי שאלונהו לספרי דאביי וידעי ולספרי דרבא וידעי רב הונא בריה דרב יהושע אמר **בין אקנייה וקנינא מיניה בין קנינא מיניה ואקנייה לא צריך** ודוכורין פתגמי דהוי באנפנא פלוגי אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא ואמר לי אתון הכי מתניתו לה אנן הכי מתנינן לה אמר רבא אמר רב נחמן בהקנאה אינו צריך בין אקנייה וקנינא מיניה בין קנינא מיניה ואקנייה לא צריך בדוכין פתגמי דהוו באנפנא פלוגי: **הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו: איתמר מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב******

אמר **אמר רב חסדא** וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא ה"נ אדאמר אף כתובו וחתומו והבו ליה איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כותבין ונותנין וכן אמר רבא אמר רב נחמן הלכה כותבין ונותנין: **בתנ"י** **הכותב נכסיו לבניו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אינו צריך** **הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו האב אינו יכול למכור מפני שהן כתובין לבן והבן אינו יכול למכור מפני שהן ברשות האב ימכר האב מכורים עד שימות ימכר הבן אין ללוקח בהן כלום עד שימות האב: **גמ'** וכי כתב מהיום ולאחר מיתה מאי הוי הא תנן **מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט** ואם מת חולצת ולא מתיבצת התם ימספקא לן אי תנאה הוי אי חזרה הוי אבל הכא הכי קאמר ליה **גופא קני מהיום פירא לאחר מיתה: רבי יוסי אומר אינו צריך: רבה בר אבוב** חלש על לגביה רב הונא ורב נחמן אמר ליה רב הונא לרב נחמן בעי מיניה הלכה כרבי יוסי או אין הלכה כר' יוסי אמר ליה טעמיה דרבי יוסי לא ידענא הלכה איבעי מיניה אמר ליה את בעי מיניה אי הלכה אי לא וטעמיה אנה אמינא לך בעא מיניה אמר ליה הכי אמר רב הלכה כרבי יוסי בחר דנפקו אמר ליה היינו טעמיה דרבי יוסי דאמר **היזמנו של שטר מוכיח עליו תניא נמי הכי רבי יוסי אומר אינו צריך מפני שזמנו של שטר מוכיח עליו בעא מיניה רבא מרב נחמן בהקנאה מהו אמר ליה בהקנאה אינו צריך רב פפי אמר איכא אקנינא דצריך ואיכא אקנינא דלא צריך אקנינא וקנינא מיניה לא צריך קנינא מיניה ואקנייה צריך מתקף לה רב חנינא מסורא **מי איכא מירי דאנן לא ידעינן** וספרי ידעי שאלונהו לספרי דאביי וידעי ולספרי דרבא וידעי רב הונא בריה דרב יהושע אמר **בין אקנייה וקנינא מיניה בין קנינא מיניה ואקנייה לא צריך** ודוכורין פתגמי דהוי באנפנא פלוגי אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא ואמר לי אתון הכי מתניתו לה אנן הכי מתנינן לה אמר רבא אמר רב נחמן בהקנאה אינו צריך בין אקנייה וקנינא מיניה בין קנינא מיניה ואקנייה לא צריך בדוכין פתגמי דהוו באנפנא פלוגי: **הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו: איתמר מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב******

אמר **אמר רב חסדא** וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא ה"נ אדאמר אף כתובו וחתומו והבו ליה איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כותבין ונותנין וכן אמר רבא אמר רב נחמן הלכה כותבין ונותנין: **בתנ"י** **הכותב נכסיו לבניו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אינו צריך** **הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו האב אינו יכול למכור מפני שהן כתובין לבן והבן אינו יכול למכור מפני שהן ברשות האב ימכר האב מכורים עד שימות ימכר הבן אין ללוקח בהן כלום עד שימות האב: **גמ'** וכי כתב מהיום ולאחר מיתה מאי הוי הא תנן **מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט** ואם מת חולצת ולא מתיבצת התם ימספקא לן אי תנאה הוי אי חזרה הוי אבל הכא הכי קאמר ליה **גופא קני מהיום פירא לאחר מיתה: רבי יוסי אומר אינו צריך: רבה בר אבוב** חלש על לגביה רב הונא ורב נחמן אמר ליה רב הונא לרב נחמן בעי מיניה הלכה כרבי יוסי או אין הלכה כר' יוסי אמר ליה טעמיה דרבי יוסי לא ידענא הלכה איבעי מיניה אמר ליה את בעי מיניה אי הלכה אי לא וטעמיה אנה אמינא לך בעא מיניה אמר ליה הכי אמר רב הלכה כרבי יוסי בחר דנפקו אמר ליה היינו טעמיה דרבי יוסי דאמר **היזמנו של שטר מוכיח עליו תניא נמי הכי רבי יוסי אומר אינו צריך מפני שזמנו של שטר מוכיח עליו בעא מיניה רבא מרב נחמן בהקנאה מהו אמר ליה בהקנאה אינו צריך רב פפי אמר איכא אקנינא דצריך ואיכא אקנינא דלא צריך אקנינא וקנינא מיניה לא צריך קנינא מיניה ואקנייה צריך מתקף לה רב חנינא מסורא **מי איכא מירי דאנן לא ידעינן** וספרי ידעי שאלונהו לספרי דאביי וידעי ולספרי דרבא וידעי רב הונא בריה דרב יהושע אמר **בין אקנייה וקנינא מיניה בין קנינא מיניה ואקנייה לא צריך** ודוכורין פתגמי דהוי באנפנא פלוגי אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא ואמר לי אתון הכי מתניתו לה אנן הכי מתנינן לה אמר רבא אמר רב נחמן בהקנאה אינו צריך בין אקנייה וקנינא מיניה בין קנינא מיניה ואקנייה לא צריך בדוכין פתגמי דהוו באנפנא פלוגי: **הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו: איתמר מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב******

מני משום דמונן של שטר מוכיח עליו דמחיים הוה: אתון הכי מתניתו לה. בלשון בעיא בעא מיניה רבא מר"ג: אן בלשון מירא מתנינן ליה. אמר רב נחמן אם הקנה לו אינו צריך לכתוב מהיום ולאחר מיתה: כתב נכסיו לבנו. שיהא שלו לאחר מיתה הגוף והפירות ועד שהאב חי הפירות של אב מכר האב מכורים הפירות ללוקח עד שימות האב: מת הבן בחיי האב. ולא באר לוי הבן לא קרקע ולא פירות:

עין משפט ונר מצוה

קבב א מיי פ"ח מהל' זכיה הלכה יו סנה עשין פב טושי"ע חורמי ס' בן טעין יח: קבב ב מיי שם פ"ב הלכה טו סנה שם טושי"ע חורמי ס' רנה טעין א: קבב ד מיי שם הלכה יו וסנה שם טור ש"ע חורמי ס' רנו ס"א: קבב ד מיי שם טושי"ע שם פ"ג: קבב ד מיי שם טושי"ע שם טעין ד: קבב ו ד מיי פ"ט מהל' גירושין הלכה יו סנה עשין כ טושי"ע ח"ע ס' קמה טעין ג: קבב ח ט מיי פ"ב מהל' זכיה ומתנה הלכה טו סנה עשין פב טושי"ע חורמי ס' רנה ס"א:

מוסף רש"י

וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא. כלל מה דכסוב ומפוקס דעל כמנא דכסב למתניא ביה שריי וקיים, כלומר וקנינא מיניה קנין גמור להסיק וליתוס' כמו נכד מתנתה שנתן בעל פה, ולפניא מירא ליפות כח הוה [קטן קנב]. הוכחת נכסיו לבניו. לאחר מותו, צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה. דליתו שמע' גופא מהיום, שלא איהא רשאי למכס', ופירות לאחר מיתה, ואם לא כתב מהיום אלא לאחר מיתה ג' אמר כלס ידענא מאי עמו, או אם היה עליו בעל חוב מלומר לאחר מתנה זו, בעל חוב גובה את חובו [דף ע"ז]. רבי יוסי אומר אינו צריך. דלית' כתיב זמן בשטר לומר מעכשיו מתא מתנה מנופה של קרקע ופירות לאחר מיתה, לא בעי למתנב ליה אלא לאחר מיתה למה כתב זמן בשטר [שם]. הוכחת נכסיו לבניו לאחר מותו. מהיום ולאחר מותו, שנתן קניי לנן מהיום אלא שיהא אוכל הפירות עד זמן מותו [דף פה] שכתב מהיום ולאחר מיתה ואין גט, בלא אפילת פירות בחייו [יבמות דף]. מכר האב מכורים. ללכס הלקוח פירות כל ימי חי האב, שזכה בזכות שהיה לו איה כסן [שם]. עד שימותו. לוקח אוכל פירות עד שימות האב וכשימות האב הולך הבן ומולא מיר הלקוחות [ב"ב פה]. מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט. מספקא לן אי תנאה הוי מהיום או אמות וכיון שמת נתקיים התנא וממלא שהאז גט משעת מיתתו, אמר חזרה הוי שחזר בו ממאי דלמר מהיום ואמר לאחר מיתה הא גט ואין שטר דבעלמא גבי מתנה איכא למימר גופא מהיום ופירא לאחר מיתה, אלא הכא ליכא למימר הכי, ואי משום תנאה ה"ל למכתב מהיום אם מת' [גיטין פב]. ובכ"ז ידענא דקושין [שם]. ואם מת חולצת. שמא אינו גט חזקה לבס, ולא מתיבצת. שמא לא הוה ואיה ליה גרושת מיתה הוי האז לו גבתי, עליו זיקת יבוס [קידושין כו]. ובכ"ז ידענא דקושין [שם]. הוול וג' חורמי [גיטין פה]. טעמיה דרי' יוסי לא ידענא. אמאי קתמר שון צריך [שם]. זמנו של שטר מוכיח עליו. דמיהוין נתן לו את גוף הקרקע והפירות יאלס הוא בחייו, דלס לא נתן לו הגוף מעכשיו למה נכתב זמן בשטר המתנה [שם] דלכתי איתכתי דעון בשטרלא ליעד שמתיו נתן לו גוף הקרקע שלא יירששו עמו והפירות לאחר מותו [שם].

רבינו גרשום (המשך)

דרי' יהודה סבר הוראי דלא כתב קנין אצ"ג דכתב בשטר כמנהג כל השטרות שכתבו בהן זכרון עדות לא סגי אי [לא] כתב בהן מהיום ולאחר מיתה משום דהוה שטר מתנה לאחר מיתה ואין שטר לאחר מיתה. ואין סבר הוראי דכתב ביה זכרון עדות בהריא